

Szíjártó Bettina és Vincze Viktória

Culture and heritage in Iceland.

A sustainable lifestyle connected with the local environment.

(Kultúra és örökség Izlandon. A helyi környezethez kapcsolatos fenntartható életmód.)

2023. július 23 – 29.

Izgatottan csatoltuk be az öveinket a Wizz Air szombat délutáni járatán, mely pontosan indult velünk Reykjavík felé. Útitársunk egy magyar idegenvezető hölgy volt, aki sok jó tanáccsal látott el bennünket. Menetrend szerint érkeztünk Keflavík repterére. Kis keresgélés után megtaláltuk a transzfer járatunkat a fővárosba majd elfoglaltuk a szállásunkat helyi idő szerint este fél kilenc körül.

Vasárnap délelőttre gyorsan beszerveztünk magunknak egy bálna és delfin néző hajókirándulást. Az óriási tengeri emlősök hátát sajnos csak a távolban láttuk felbukkanni, de kárpótoltak bennünket a delfinek. Mindkettőnknek nagy élmény volt a 4 órás tengeri ringatózás gyönyörű kilátással, friss levegővel, a játékos delfinek és a fúrge lundák társaságában. Még az időjárás is kedvezett nekünk. Kora délután felfedeztük a

belvárost, beszereztük a hétre szükséges élelmiszert és megkóstoltuk a híres reykjavíki hot-dogot. A délután második felében sor került az első nagy megbeszélésre a képző intézmény által megjelölt szálloda konferencia termében, ahol a párhuzamosan futó tanfolyamok heti időbeosztásáról, a fakultatív programokról és magáról Izlandról kaptunk egy kis ízelítőt.

Hétfőn a Hajózási Múzeumban kezdtük a napot. A 25 fős csoportban meglepően sokan, 9-en voltunk magyarok. A többiek Németországból, Portugáliából, Franciaországból, Olaszországból, Romániából, Csehországból és Finnországból érkeztek. A délelőtt során a körülbelül a csoport felének sikerült bemutatnia az iskoláját, ahonnan érkezett elősegítve az esetleges jövőbeni együttműködésünket. Délután Maria, a spanyol származású csoportvezetőnk tartott előadást Reykjavík történelméről, majd kalauzolt körbe bennünket a város főbb látványosságain.

Keddi nap nagyon izgalmasnak ígérkezett. A program szerint egy egésznapos kirándulás várt ránk Izland déli partján. Az idegenvezetőnk elképesztően nagy tudású, precíz hölgy volt. Út közben végig a sziget kialakulásáról, földrajzi és természeti jellegzetességeiről, az itt élő emberek mindennapi életéről mesélt nekünk. Utunk először kopár, szürkére száradt tőzeggel borított

vulkanikus vidéken vezetett, majd a hegyek egyre magasabbak és zöldebbek lettek. Megpillantottuk az első vízeséseket is. Az első megálló Reynisfjara fekete homokos, bazalt oszlopokkal szegélyezett strandja volt. Tapasztalt vezetőknek köszönhetően még épp elég korán érkeztünk ahhoz, hogy ne legyen tömeg és élvezhessük a kilátást ezen a gyönyörű partszakaszon. Látni, hogy mennyire igyekszünk lencsevégre kapni a lundákat egy extra megállót is beiktatott a kedvünkért. Örökre hálásak leszünk neki, amiért felvitt bennünket a madarak egyik kedvelt fészkelő helyére. Lélegzetelállító látvány tárult elénk, nehezen indultunk újra útnak.

A második felvonásban megmutatta magát Izland változékony időjárása. Míg a tengerparton pólóban sétáltunk, út közben eleredt az eső és feltámadt a szél is. A parkolóból a Shólheimajökull gleccserig tartó séta alatt vízálló öltözet nélkül csúnyán bőrig áztunk volna. A látvány megérte a dacoltást a cudar idővel.

Az aznapi élményszimfónia zárótételei a vízesések voltak. Először a Skógafoss 600 méter magas zuhatagát csodáltuk meg fentről és lentől is, majd a Seljalandsfossnál kaptunk lehetőséget, hogy a vízfüggöny mögé is beléphessünk, akár csak a filmekben.

Szinte fel sem ocsúdtunk az élményekből, szerdán ismét útra keltünk. Az ország egyik legnagyobb geotermikus erőművébe látogattunk el. A helyi vezető részletesen beszélt nekünk a kőzetlemezek mozgásából fakadó földrajzi sajátosságokról és az ebben rejlő energiákról. Elmagyarázta, hogyan tudják hasznukra fordítani, de nem kihasználni a természet erejét, miként biztosítják a lakosság számára a villany- és melegvízellátást, a fűtést és a télen az utak jégmentesítését. A modern energiaügyi továbbképzés után visszarepültünk a múltba. Egy tőzegház skanzen lelkes tulajdonosai láttak vendégül bennünket, akik az izlandi építkezés titkaiba avatták be csoportot.

Délután „láva túrára” mentünk. Kopár, sziklás, hegyvidéken keresztül utaztunk. Megálltunk az egyik legnagyobb tónál, melyet a vulkáni keletkezésű hegyek ölelnek körbe, majd egy meglepően zsúfolt parkolóban álltunk meg. A bátrabbak (és akiknek futotta az idejéből is) innen indulhattak egy közel 20 km-es túrára az éppen aktív Litl-Hrútur kráterhez, de nekünk csak a tavalyi és az azt megelőző évi lávaömléseket volt lehetőségünk megnézni. Ismét a természet nagyságának és erejének lenyűgöző példája tárult elénk.

Csütörtökön újra a Hajózási Múzeum termében találkoztunk a csoporttal. Sor került a még elmaradt intézményi bemutatkozásokra, részt vettünk egy történelem órán Izland első hódítótól napjainkig terjedően, majd egy „brunch” keretein belül kóstolhattuk meg a sziget specialitásait:

fermentált cápa, szárított hal, füstölt lazac, helyi rozskenyerek, fahéjas csiga és skyr került az asztalra.

Délután a „Golden Circle” ugyanaz a hölgy volt, aki a keddi Izland történelméről, társadalmi és politikai fejlődéséről is a földrajzi ismeretek mellett. Megálltunk egy rövid időre az első „országgyűlések” helyszínét is magában foglaló nemzeti parkban, újabb csodálatos vízesésnél, ahonnan a távolban egy másik gleccser is látszott, valamint egy gejzírek által tarkított parkban is. Eddig sem lehetett panaszunk az időjárásra, de aznap különösen hálásak voltunk a szikrázó napsütésért.

kiránduláson vettünk részt. Kísérőnk utazáson. Ismét sokat tanultunk tőle

A pénteki napot a Parlament épületében tett látogatással kezdtük, ahol annyira örültek a nekünk, hogy a rendkívül részletes bemutatón kívül még a közösségi média felületükre is felkerült a csoportól egy fotó.

A nap további részét a tanteremben töltöttük. Maria Izland alapvető értékrendjéről, politikai működéséről szóló előadása után el kellett készítenünk a kurzust lezáró munkánkat. A héten tanult és tapasztalt izlandi természeti és kulturális sajátosságok alapján projekt terveket készítettünk a saját országunk hagyományaira építve, melyeket be is mutattunk egymásnak. Nagyon izgalmas programsorozatot állított össze mindenki, kíváncsi vagyok, közülük mennyi valósul majd meg.

A napot lezárandó megkaptuk a tanúsítványokat is.

Ezután mi a FlyOverbe siettünk, ahol ugyan csak virtuálisan, de átrepültünk Izland legcsodálatosabb tájai felett.

Este a bakancslistánk utolsó állomása következett, a Blue Lagoon geotermikus fürdő. A lagúna jellegzetes kékes-tejfehér színű vize sós, különleges algákban és ásványi anyagokban gazdag,

hőmérséklete pedig egész évben 37-39 °C körüli, vize körülbelül 40 óránként teljesen kicserélődik. A National Geographic magazin a világ 25 csodájának egyikének nevezte meg.

Szombaton már búcsúznunk kellett Izlandtól. A reggeli csomagolás után még várt ránk egy program: a híres Perlan Múzeum, ahol láva show, planetárium északi fénnel és jégbarlang is csodákat tartogatott számunkra. A gépünk egy óra késéssel indult, így rendkívül fáradtan, de életre szóló élményekkel gazdagodva hajnal 2 óra körül érkeztünk Ferihegyre.

<http://www.aquincum01.hu/page.php?40>